

Stefania Lemmolo, voluntària del Servei Civil italià

En què consisteix el Servei Civil?

Es va crear amb una llei per la qual han llevat el servei civil substitutiu a la mili i han posat el voluntari, o siga que qualsevol pot participar. Són projectes que comprenen qualsevol tipus de tema social o cultural, pots anar-te'n a una biblioteca, a un parc de guia per a xiquets,... Les institucions, que poden ser públiques o privades, envien projectes perquè els xics participen. Jo per exemple estic amb l'Ajuntament de la meua ciutat, de Torí, però pot ser amb una associació de jòvens o una associació universitària. Quan jo em vaig presentar hi havia 72.000 places.

De què tracta el teu projecte?

L'Ajuntament de Torí és el segon any que té este projecte, que s'anomena "Lluita al fracàs escolar i orientació per a l'èxit formatiu". El primer any van enviar joves per a investigar el fracàs escolar i enguany, l'orientació. He estat tres mesos a Itàlia com a orientadora en una classe de xiquets que havien sigut expulsats. Després ens van enviar a cada un a una ciutat distinta d'Europa, jo estic a Mislata. Quan torne, estaré tres mesos més per a escriure una guia. Però en concret el meu treball és en els Serveis Socials com a educadora, un parell de vesprades a la setmana i després com a practicant a l'Institut de la Moreria, al costat de l'educadora també.

Què és el que més t'ha cridat l'atenció de l'educació a Espanya?

Enguany ha canviat la llei, però fins a l'any passat l'obligatorietat a Itàlia era fins a 14 anys i ara arriba fins

"Són oportunitats per a veure coses que d'una altra forma no veuries"

Stefania és una jove italiana de 27 anys que està a Mislata com a voluntària del Servei Civil italià per a realitzar un projecte sobre orientació escolar.

els 16. Però és diferent perquè nosaltres als 13 ja ens decidim per la formació professional o pel batxillerat, que són cinc anys i no són dos. I a més, açò de tindre gabinets psicològics, educadors... jo mai ho havia vist

a Itàlia. Ací que cada institut, cada col·legi té les seues dos o tres figures que s'ocupen d'això.

Aleshores, açò d'ací et pareix bé, no?

Sí, açò em pareix molt bé. En canvi he vist per exemple el fet d'expulsar molt de classe, d'expulsar de l'escola directament i açò no ocorre sovint a Itàlia. Ací fins i tot hi ha una aula d'expulsats.

Havies fet abans alguna iniciativa com esta?

D'Erasmus, amb la universitat, me'n vaig anar 6 mesos a Barcelona. A mi perquè m'agrada moure'm i sempre busque ajudes i beques per a donar-me suport perquè per exemple a Itàlia entrar en el món de l'escola o de les institucions públiques amb la meua edat, per ser jove, és molt difícil i així tens una experiència directa del que és i puc ara decidir si m'agrada fer açò o no.

Què li diries a la gent, als jòvens de Mislata, per a animar-los que feren voluntariats europeus, camps de treball...?

Els diria que està molt bé, que són oportunitats per a veure coses que d'altra manera no veuries o que tardaries molt a veure, a arribar. Hi ha tants projectes que cadascú pot trobar el seu, si a u li agrada la música es fica en una que tinga a veure amb això, o treballar a l'escola o amb immigrants o en els parcs, és a dir que hi ha moltes coses. I hi ha molts llocs en tot el món. Està molt bé, perquè si tens una idea, açò t'ho concreta d'alguna forma. És a dir, que són oportunitats "guais" i que hi ha muntó de coses per a trobar i per a buscar.

Laura López

Entrevista a Luis Piedrahita, El Rey de las Cosas Pequeñas (1ª part)

"Cinc actors en només una habitació i allí succeixen coses molt misterioses"

Televisió, ràdio, llibres, actuacions, i ara una pel·lícula, *La Habitación de Fermat*, junt a...

Rodrigo Sopena, gran guionista i gran amic. Vam estudiar junts a la carrera, vam compartir pis i tenia idees molt paregudes a les meues. Hem treballat molt junts. Ell estava en *El Club de la Comedia*, vam escriure en *Cruz y Raya*, ell va escriure sis temporades de *Cruz y Raya*, jo en vaig escriure només una. I ara, va sorgir la idea de la pel·lícula, i la vam escriure i la dirigirem entre els dos.

Quin canvi, no? de comèdia a suspens...

Fixa't que no hi ha tant de canvi. Jo m'he dedicat a fer humor, perquè això és una tendència irrefrenable que no puc evitar, l'humor és una actitud en la vida, estàs envernissat amb ell i no te'l pots llevar. La màgia és una afició que sempre em va encantar, perquè té una part molt cerebral de pensar com vas a enganyar, i una part molt plàstica de tocar objectes, de saber com s'agafen... La pel·lícula que fem és de suspens i, què tenen en comú l'humor, la màgia i el suspens? L'enginy. L'humor funciona quan té enginy, si es previsible no fa gràcia. La màgia, si vas per davant del mag, no funciona. I el suspens és també així, està a sorprendre, a anar per davant. Aquesta part de l'enginy és la que treballem Rodrigo i jo: aplicada a l'humor, aplicada a la màgia o aplicada al suspens. És a dir, que no és tan distint com pot semblar.

Però no veurem al monologuista en acció, és a dir, no hi haurà res graciosos...

No, és una pel·lícula en la qual els personatges són suposadament intel·ligents i una de les conseqüències de la intel·ligència és l'humor, en forma d'ironia, en forma de retransca... A vegades hi ha un humor derivat dels personatges. Potser un diu una frase ingeniosa o un comentari per a aniquillar l'argument d'altra persona. Això té gràcia, però la intenció és altra.

Quan comenceu a rodar?

La pel·lícula es començà a rodar l'1 d'abril i participen, Federico Luppi, Santi Millán, Alejo Sauras, Elena Ballsteros i Luis Homar.

Cartell de luxe.

Cartell de luxe. Cinc actors en només una habitació i allí succeixen coses molt misterioses. La pel·lícula serà bonica.

Mentre no siga gore...

No. És com la pel·lícula *Cube*, els clàssics pareguts poden ser *La Soda* o *La Huella*, com l'estil d'Agatha Christie. Has vist una pel·lícula que es diu *Saw*? *Saw* és una pel·lícula amb molt d'enginy i de trampes, però amb caps tallats. Nosaltres diem molt que és com *Saw* però sense sang. És un poc l'estil, però això no és molt comercial. El que és bonic, és dir cinc actors en una habitació. I uns grans actors.

Per a aconseguir-los en la primera pel·lícula...

Sí, van llegir el guió i els agradà a tots. Açò va ser un luxe, no només que passara sinó que tots els actors digueren que sí a la primera. No sé si saps la història de què va una mica.

Són cinc científics que els tanquen en una...

En una habitació i els posen una sèrie de reptes d'enginy i de lògica, però ells són matemàtics, així doncs les matemàtiques els allunyen de la resposta. No és una ferramenta útil. Si intentes utilitzar les matemàtiques no arribaràs. Tenen una PDA on arriben aquests enigmes amb un compte enrere, i el temps de més que necessiten, les parets de l'habitació comencen a disminuir i destrueixen tots els mobles. Llavors, clar, quan destrueix un aplic de llum, se queden sense llum, tenen que desmuntar-los tots, emportar-se'ls, calcular com van a disminuir les parets per veure on poden portar els aplics i que siga l'últim punt... Llavors pensen: un moment, què estem fent? Perquè si resollem els enigmes, l'únic que fem és retardar que ens esclafe, però ens va a esclafar perquè nosaltres ens anirem cansant, haurem de dormir, les màquines no es cansen. L'enigma que tenen que resoldre es qui els hi ha ficat allí i perquè. I quan el resolguen, estaran més prop de la sortida. Açò és el que busquen, és allò que fan i ja no et conte més.

I no hi haurà sang?

No, ni una gota de sang. De fet, la xica de maquillatge té ordre de no portar ampolletes de sang. Perquè és molt sucosat, abelleix molt que quan es trenquen els mobles... Perquè es trenca tot i a mesura que s'esclafa, pugen tots a les runes i dalt hi ha un ventilador a prop. L'habitació té 50 metres al principi, llavors calculen: si això disminueix a aquesta velocitat, després d'una hora aquesta habitació tindrà la grandària d'un ascensor. I veus una biblioteca amb taules i penses: un ascensor amb massa mobles.

S'estrenarà en Nadal? O l'any proper?

Açò mai es pot saber. El rodatge durarà el que dure, però després la producció decideix quan s'estrena, et poden dir que ara no interessa, que està Harry Potter, millor després. Però això mai es pot saber. Jo crec que s'estrenarà aquest any.

Laura López